

Тарасюк Галина Тимофіївна

Біографія

Народилася 26 жовтня 1948 року в селі Орлівка Теплицького району Вінницької області. 1968 року переїхала на Буковину. Закінчила філологічний факультет Чернівецького Державного університету. Жила і працювала в Чернівцях – в обласних та міських газетах, на телебаченні, в Чернівецькому літературно-меморіальному музеї Юрія Федьковича. У 90-х була організатором Товариства української мови, "Просвіти", прогресивного жіночого руху в Україні, головою Жіночої Громади Буковини, редактором першої в краї демократичної (відродженої) газети "Час".

2000 року переїхала до Києва. Працювала в часописах "Слово "Просвіти", "Вечірній Київ", "Літературна Україна". Зараз – завідділом "Української літературної газети".

Автор понад двох десятків книг, зокрема:

Збірок поезії: "Смерековий міст" (К.: Рад. письменник, 1976), "Множина" (К.: "Молодь" 1982), "Світло джерела" (Ужгород: Карпати, 1984), "Жайворове поле" (К.: Рад. письменник, 1987), "Горельєфи" (К.: Молодь, 1988), "Сотворіння гнізда" (Ужгород: "Карпати", 1989), "На трійцю дощ" (Чернівці: Місто, 1998), вибраного (поезія і проза) "Любов і гріх Марії Магдалини" (Чернівці: Облдрук, 1995).

Прозових книг: "Дама останнього лицаря" (збірка новел) (Чернівці: "Місто", 2004), "Між пеклом і раєм" (роман) (Чернівці: "Місто", 2005), "Жіночі романи" (Бровари: "Відродження", 2006). "Янгол з України" (Київ: "Либідь", 2006), "Новели" (Бровари: "Відродження", 2006), "Трепанація" (Бровари: "Відродження", 2006), "Храм на болоті" (роман) (Бровари: Відродження, 2006), "Цінь Хуань гонь" (роман) (Біла Церква: "Буква", 2008), "Короткий танець на Віденському балу" (Бровари: "Відродження", 2009), "Ковчег для метеликів" (новели) (Луцьк: ВАТ "Волинська обласна друкарня", 2009), "Сестра моєї самотності" (роман) (Київ: Освіта України, 2010).

А також сотень публікацій, рецензій, критичних, публіцистичних статей, надрукованих в різних періодичних виданнях, на захист простих людей, соціальних завоювань, духовності та української мови.

Лауреат літературно-мистецької премії ім. Сидора Воробкевича (1998 р.), Всеукраїнської літературної премії імені Володимира Сосюри (1999), Премії Ліги українських меценатів (2000 р.), Державної літературної премії імені Олеся Гончара (2006 р.), Міжнародної літературно-мистецької премії імені Григорія Сковороди (2007 р.), літературно-мистецької премії ім. Ольги Кобилянської (2008 р.), літературної премії ім. Григорія Косинки (2008 р.), літературно-мистецької премії ім. І.Нечуя-Левицького (2009 р.) премії журналів "Жінка", "Німчич", "Березіль" та родини Нитченків за кращий твір року (п'ять раз).

Твори перекладені на вісім мов світу.

Кавалер Ордена княгині Ольги. Нагороджена медаллю "Незалежність України" Міжнародного Академічного Рейтингу популярності "Золота Фортуна", відзнакою

Міжнародного лицарського Ордена Архистратига Михаїла.

Заслужений працівник культури України.